Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ



№ 68 (1568) ♦ Середа, 16 квітня 1997 року ♦ Ціна договірна

Шкурне питання викликає алергію на мито

Парламентська хроніка

Ранкове засідання 15 квітня

Робота почалася з обговорення питання «Про пропозиції Президента України до Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про вивізне (експортне) мито на живу худобу і шкіряну сировину».

Співдоповідач народний депутат П. Душейко цілком аргументовано і доступно намагався довести колегам, що, оскільки держава не дотує тваринництво, вивізне мито слід скасувати. Передусім тому, що, наприклад, після змін, внесених до закону, товаровиробники зазнали значних збитків. Експортні операції, якими раніше займалися 70 фірм, останнім часом зосереджені в руках шести.

(Закінчення на 2-й стор.).

ВІДДАЛЕНІСТЬ НЕ ПЕРЕШКОДА СПІВРОБІТНИЦТВУ

Завершився офіційний візит делегації Верховної Ради України на Кубу.

14 квітня в посольстві України в Гавані відбулася зустріч Голови Верховної Ради України Олександра Мороза з Головою Державної Ради і Ради Міністрів Республіки Куба Фіделем Кастро, яка стала своєрідним підсумком дводенного офіційного візиту делегації українських парламентаріїв до цієї країни.

(Закінчення на 2-й стор.).

Знову побили журналіста. Але тут особливий випадок

Позавчора увечері у під'їзді свого будинку вдруге було по-звірячому побито журналіста газети «Вечерняя Одесса» і нашого автора Віталія Чечика. Подробиці розправи над журналістом нам поки що не відомі. Він перебуває в лікарні у важкому стані. Дружина цілу ніч була в палаті побитого чоловіка.

Сталося це напередодні від'їзду Віталія Чечика до Києва, де в Радянському районному народному суді 16 квітня мало відбутися друге судове засідання за позовом Одеського міськвиконкому до редакції нашої газети і автора кореспонденції «Чого варта угода в Одесі» (див. «ГУ» № 196 за 17 жовтня 1996) В. Чечика.

(Закінчення на 8-й стор.).

"Погибоша аки обри"?



ЦЕЙ ЗНІМОК швидше буденний, аніж сенсаційний. Адже традиційні українські городи (та й новостворені «фермерські господарства») існують ніби поза законами економіки. Вони не красуються в списках пріоритетних напрямів, над ними не випадають інвестиційні дощі. Навпаки, все, що робиться, — робиться проти них. Тим часом, якби вони всі враз перестали функціонувати, міські базари тут же опинились би без сала і без смислу існування. І нас не врятували б польські йогурти, голландські маргарини, турецькі шоколади та грецькі оливки. Тобто, наші дідівські городи ще протистоять розвиненій західній аграрній індустрії! Яким же чином? Адже нашого господаря не балують спеціальною технікою, навіть кінь є не в кожного. А здебільшого отак — як бачите. Колись плем'я завойовників-обрів впрягало наших предків-слов'ян у плуги. Навіть за варварських дохристиянських часів це вважалося настільки диким, що обрів змели з лиця землі, лишилася тільки приказка: «Погибоша аки обри». Але чи справді вони «погибоша»? Чи не звуться ті обри, скажімо, Іванами Івановичами, котрі насправді розпоряджаються землею, залишивши нам право на вільний вибір упряжі? Тож подивимось, хто з нас раніше «погибоша»...

Фото Валерія ІНЮТІНА.

ТРИ БЛОКИ ПИТАНЬ ВІД ЩАРАНСЬКОГО

Питання економічної співпраці між Україною та Ізраїлем обговорювалися під час зустрічі Президента України Леоніда Кучми з міністром торгівлі і промисловості Держави Ізраїль Натаном Щаранським, — повідомляє ДІНАУ-Укрінформ.

Як член уряду Держави Ізраїль, а також як голова партії «Ісраель Бе Алія», зазначив Натан Щаранський, я уповноважений обговорювати три блоки питань: політичний, економічний та пов'язаний з інтересами єврейського населення в Україні, що стосуються його минулого і сьогодення.

ПЕРЕНЕСЕНО РОБОЧІ ДНІ

Кабінет Міністрів прийняв постанову про перенесення робочих днів у квітні 1997 року. З метою створення сприятливих умов для святкування 27 квітня — Пасхи (Великодня) та 1 і 2 травня — Дня міжнародної солідарності трудящих, для працівників, які працюють за п'ятиденним робочим тижнем з двома вихідними днями, перенесено робочі дні з вівторка 29 квітня на суботу 19 квітня та із середи 30 квітня на суботу 17 травня 1997 року.

Врожай-97

«Партнерство» по-державному приваблює не всіх

Нинішню весну — то сніг, то сонце — хліборобською аж ніяк не назвеш. Внесла погода корективи і в хід польових робіт на Черкащині. Через похолодання призупинилася посівна кампанія, а зараз збіглося усе до купи: підживлення озимих, закриття вологи, сівба трав, ярини, цукрових буряків та соняшнику. До того ж доводиться відновлювати озимину. З 270 тисяч гектарів посівів на ланах Черкащини вона, згідно зі зведеннями Управління сільського господарства та продовольства області, минулої зими вимерзла майже на 70 тисячах. От і виходить: господарства деінде сіють та підживлюють одразу на 4—5 полях. Техніки раніше не вистачало, тепер і поготів. Брак посівних агрегатів разом з негодою, звичною вже нестачею добрив, пального, швидше за все позначиться на польових справах під час жнив.

(Закінчення на 8-й стор.).

Лукашенка до Києва! Щоби був кордон

Завершився візит міністра закордонних справ України Геннадія Удовенка до Білорусі. Учора Геннадій Удовенко та міністр закордонних справ Білорусі Іван Антонович парафували договір про державний кордон між Україною та Білоруссю. Як повідомив в інтерв'ю «Інтерфакс-Україна» начальник управління СНД МЗС України Станіслав Лазебник, Білорусь стала першою сусідньою державою—членом СНД, з якою Україна підпише такий договір. За його словами, підписання договору має відбутися під час офіційного візиту Президента Білорусі Олександра Лукашенка до Києва, дату якого буде погоджено. Крім того, 29—30 квітня у Рівному планують провести останнє засідання спільної україно-білоруської комісії, де буде парафовано підсумкові документи з делімітації кордону. Їх підпишуть одночасно з договором про державний кордон.

Віддаленість не перешкода співробітництву

(Початок на 1-й стор.).

У ході бесіди було обговорено стан і перспективи двостороннього співробітництва, зокрема парламентів двох країн. Глава українського парламенту передав кубинському лідерові особисте послання Президента України Леоніда Кучми з нагоди п'ятої річниці встановлення дипломатичних відносин між нашими країнами. Фідель Кастро підкреслив, що історія наших відносин має давні традиції і перспективи. Водночас Олександр Мороз наголосив на тому, що Україна та Куба не мають розбіжностей щодо бачення сьогоднішнього світу, і ми повинні працювати над тим, щоб наші відносини втілювались у конкретні справи, передусім у відновлення й розширення традиційних торговельно-економічних зв'язків.

Того ж дня відбулися переговори парламентських делегацій двох країн. За їх результатами укладено Меморандум про розвиток відносин між Верховною Радою України та Національною Асамблеєю народної влади Республіки Куба, який підписали голови парламентів —Олександр Мороз і Рікардо Аларкон.

Важливим моментом перебування української делегації в Гавані стало також підписання міжурядової угоди у сфері туризму.

Географічна віддаленість наших країн не є перешкодою як для двостороннього співробітництва в різних напрямках, так і для співпраці в міжнародних організаціях та форумах. Про це йшлося в розмові Олександра Мороза з виконуючим обов'язки міністра закордонних справ Куби Хорхе Боланьйосом.

15 квітня чартерним рейсом Українського молодіжного чорнобильського фонду офіційна делегація Верховної Ради повернулася в Україну.

Прес-служба Верховної Ради України.

Офіційно

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Угоди між Урядом України та Урядом Ісламської Республіки Іран про взаємне сприяння та захист інвестицій

Верховна Рада України **постановляє:**

Угоду між Урядом України та Урядом Ісламської Республіки Іран про взаємне сприяння та захист інвестицій, підписану в м. Тегерані 22 травня 1996 року, ратифікувати.

Голова Верховної Ради України О.МОРОЗ.

м. Київ,
11 квітня 1997 року.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Торговельної угоди між Урядом України та Урядом Республіки Індонезія

Верховна Рада України **постановляє:**

Торговельну угоду між Урядом України та Урядом Республіки Індонезія, підписану 11 квітня 1996 року в м. Джакарті, ратифікувати.

Голова Верховної Ради України О.МОРОЗ.

м. Київ,
11 квітня 1997 року.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Угоди між Урядом України та Урядом Республіки Індонезія про економічне та технічне співробітництво

Верховна Рада України **постановляє:**

Угоду між Урядом України та Урядом Республіки Індонезія про економічне та технічне співробітництво, підписану 26 лютого 1996 року в м. Джакарті, ратифікувати.

Голова Верховної Ради України О.МОРОЗ.

м. Київ,
11 квітня 1997 року.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Угоди між Урядом України та Урядом Республіки Індонезія про сприяння та захист інвестицій

Верховна Рада України **постановляє:**

Угоду між Урядом України та Урядом Республіки Індонезія про сприяння та захист інвестицій, підписану в м. Джакарті 11 квітня 1996 року, ратифікувати.

Голова Верховної Ради України О.МОРОЗ.

м. Київ,
11 квітня 1997 року.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Угоди між Урядом України та Урядом Аргентинської Республіки про сприяння та взаємний захист інвестицій

Верховна Рада України **постановляє:**

Угоду між Урядом України та Урядом Аргентинської Республіки про сприяння та взаємний захист інвестицій, підписану в м. Києві 9 серпня 1995 року, ратифікувати.

Голова Верховної Ради України О.МОРОЗ.

м. Київ,
11 квітня 1997 року.

Парламентська хроніка

Шкурне питання викликає алергію на мито

(Початок на 1-й стор.).

Ранкове і денне засідання 15 квітня

Монополісти за підтримки певних впливових сил зробили все для того, щоб ціна на худобу і шкіряну сировину суттєво знизилася. Сільськогосподарські підприємства та селяни внаслідок цього лише минулого року мали понад мільярд гривень збитків.

Якщо ж ми дійсно думаємо про вітчизняного сільськогосподарського товаровиробника, то передусім слід потурбуватися про вчасні розрахунки з ним держави, дотацію виробництва, як це робиться у всьому світі. А замість експортного мита слід ввести імпортне — на ввезення сільськогосподарської продукції взагалі і виробів із шкірсировини зокрема.

Більшість промовців підтримала саме такі пропозиції, хоча пролунали й інші думки. Наприклад, народні депутати Наталя Вітренко і Володимир Марченко звинуватили співдоповідача у підтримці політики Міжнародного валютного фонду, а самі закликали зробити все для того, щоб підняти купівельну спроможність населення. Тоді, мовляв, сільськогосподарська продукція буде спожита в Україні. І хоча той же П. Душейко вказав на необхідність введення імпортного мита, вищеназвані депутати зробили вигляд, що не почули його (може, й справді), бо, знову ж таки, питання мита на імпорт піднесли наче власне відкриття. У той же час невідомо, скільки доведеться чекати на підвищення купівельної спроможності населення, а збитків сільгоспвиробники зазнають уже сьогодні.

Пропозиція Президента України не набрала необхідної кількості голосів, і вивізне мито на живу худобу і шкіряну сировину, по суті, залишилося попереднім.

Не одержав необхідної кількості голосів і проект постанови Верховної Ради України про зміну режиму роботи сесії Верховної Ради України у квітні—травні, який запропонував народний депутат В'ячеслав Білоус. Народні депутати не виявили ентузіазму працювати з 9-ої до 19-ої години, а тому порядок роботи сесії залишився тим же.

Неоднозначною була реакція залу на виступ новообраного депутата В. Іванова, який яскраво задекларував свої погляди і приналежність до лівої частини парламенту. В. Іванов склав присягу народного депутата України.

Василь ТУГЛУК.

* * *

На денному засіданні парламент розглянув ще одну



пропозицію Президента України, цього разу до закону «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України з питань безспірного списання (стягнення) коштів, що є на рахунках юридичних та фізичних осіб — суб'єктів підприємницької діяльності». Як зазначив доповідач, голова Комісії з питань бюджету і водночас керівник Державної податкової адміністрації України Микола Азаров, свого часу Верховна Рада викреслила з низки законодавчих актів положення про безспірне стягнення коштів з рахунків підприємств. Наприклад, таке положення було вилучено із закону про ціни і ціноутворення, стаття 14 якого передбачала покарання за необгрунтоване підвищення цін шляхом безспірного стягнення коштів з того чи іншого підприємства. Після внесення таких змін відповідні державні органи (а їх понад 30) мусили стягувати відповідні штрафи лише через арбітражні суди. Зрозуміло, що це затягувало надходження до державної казни мільярдів гривень.

Однак представник Комісії з питань фінансів і банківської діяльності Володимир Немировський на противагу своєму колезі Миколі Азарову стверджує, що прийняті свого часу парламентом згадані поправки до законів не мали ніякого відношення до несплати податків державі, а лише стилістично вдосконалювали це положення.

Голосування перенесено на вечірнє засідання.

Анатолій БЕНЬ.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

ЗАЯВА фракції Соціалістичної і Селянської партій у Верховній Раді України

Останнім часом загострилася політична гра навколо бюджетних і податкових проблем.

При цьому увагу населення України відволікають від суті питання, навмисне спрямовують на формальні, другорядні проблеми.

Адже сьогодні в Україні немає політичних сил, які були б проти прийняття бюджету, зменшення податкового тиску на товаровиробника. Проблема в тому, якими мають бути податки та бюджет, які соціальні та економічні проблеми вони розв'язуватимуть.

Хочемо нагадати деяким політикам: базу фінансово-бюджетної системи утворює економіка і перш за все виробництво. Але ініційована Заходом і підтримана нашими «реформаторами» політика за останніх шість років зруйнувала економіку України. Спад виробництва перевищив 65 %. Особливо нищівні, руйнівні «реформи» в агропромисловому секторі, який є запорукою економічної могутності України. Ліберальна зовнішньоекономічна політика призвела до того, що українські товари витіснено імпортними, в результаті вітчизняні підприємства зупинилися. Через недолугу політику оплати праці впав до крайньої межі купівельний попит населення. Ускладнює фінансові труднощі й колоніальний борговий зашморг. Україна вже віддає за боргами більше, ніж одержує від міжнародних валютних організацій.

Нав'язаний ними руйнівний монетаристський «молот» веде до знищення виробництва в Україні.

Зрозуміло, що на такому руйнівному грунті хорошого бюджету бути не може. Немає виробництва — нема що ділити.

Сказане підтверджує, що бюджетні проблеми України не випадкові. Верховна Рада України займається ними, але з різних причин розв'язуються вони важко. Нагадаємо хронологію процесу ухвалення бюджету на 1997 рік. Бюджетну резолюцію Верховна Рада затвердила ще в липні минулого року. Проект бюджету Кабінет міністрів вніс у вересні. У грудні того-таки року Верховна Рада прийняла його в першому читанні. Далі процес ухвалення бюджету було зупинено. Президент України і Кабінет міністрів, виконуючи рекомендації МВФ, виступили із заявами про необхідність прийняття бюджету на 1997 рік на новій податковій основі. У зв'язку з цими необміркованими кроками склалася парадоксальна ситуація: схвалений Верховною Радою України в першому читанні проект бюджету на 1997 рік Кабінет міністрів і не відкликав, і не вніс на друге читання. А проект бюджету, розроблений на «новій» податковій базі, до цього часу Верховній Раді України також не подано.

То чого хоче уряд? Яку мету він переслідує?

Над вдосконаленням податкової і бюджетної системи України слід, безперечно, працювати і працювати наполегливо. Водночас найбільш прагматично мисляча частина суспільства розуміє, що проблеми України, її народу, відродження українського товаровиробника, врятування соціальної сфери і відродження села не розв'язати лише завдяки змінам у податковому законодавстві чи затвердженню нового бюджету. Добре розуміють це і творці напруги навколо бюджетного процесу.

Політичний підтекст навколобюджетних ігор полягає у тому, що декому потрібно виконати умови, які відповідають вимогам міжнародного фінансового капіталу і призведуть до остаточного розорення виробництва і соціальної сфери України.

Урядовці переслідують дещо інше — за рахунок чергових ін'єкцій з-за кордону вони намагаються збити напругу в суспільстві, протриматися при владі на теплих і доходних місцях. Реальне розв'язання бюджетних проблем, проблем підтримки власного товаровиробника і збереження соціальної сфери їх хвилює менш за все.

Фракція Соціалістичної і Селянської партій у Верховній Раді України пропонує:

1. Негайно ухвалити бюджет України на 1997 рік на базі затверджених 1997 року та існуючих податкових законів. Забезпечити перерозподіл через державний бюджет 38 —42 % валового внутрішнього продукту. Внести пільгове оподаткування та бюджетну підтримку законодавчо проголошених пріоритетними галузей: сільського господарства, енергетики, освіти, охорони здоров'я. Перенести основний тягар податків із сфери виробництва в сферу споживання. Негайно ввести декларування доходів і майна громадян.

2. Продовжити роботу над новими податковими законами з метою формування бюджету на 1998 рік на вдосконаленій податковій базі.

3. Вжити невідкладних заходів, які забезпечили б додаткові надходження в бюджет від суб'єктів господарської діяльності, що мають необгрунтовані податкові пільги або ухиляються від сплати податків.

Точно і принципово визначитися: чи й далі керманичі вестимуть Україну на «коротку повідку» міжнародних фінансових організацій до руїни, чи з почуттям відповідальності перед прийдешніми поколіннями ми вийдемо із зачарованого монетаристського кола через нову соціально-економічну політику.

Україні потрібні не політичні ігри навколо бюджету, а реальна програма зупинення падіння і відродження національного виробництва.

Сергій САС,
співголова фракції Соціалістичної і Селянської партій у Верховній Раді України.

Виборчий процес: європейський досвід

Бюро з демократичних інститутів і прав людини ОБСЄ провело у Варшаві міжнародний семінар з питань виборів та спостереження за їх ходом.

У роботі форуму взяли участь представники 45 держав—членів ОБСЄ, експерти міжнародних організацій, а зокрема від України голова Центральної виборчої комісії з виборів народних депутатів України Іван Ємець і співробітник Міністерства закордонних справ України Ян Орловський.

Структура виборчих органів і управління виборами; реєстрація виборців, повнота і правильність списків та ознайомлення з ними виборців; відкритість, прозорість виборчого процесу і підрахунку голосів виборців; участь у виборчому процесі міжнародних спостерігачів, а також оголошення результатів виборів — усе це теми дискусій, у яких узяв участь і представник ЦВК.

Узагальнені практичні пропозиції, ідеї, висловлені на засіданнях дискусійних груп можуть слугувати вдосконаленню національного законодавства з питань виборчого процесу, розвитку демократичних інституцій та спостереженням за проведенням демократичних виборів у державах — членах ОБСЄ.

Самоврядування

Влада має бути. Інакше – як її застосовувати?

АСОЦІАЦІЯ *міст України разом із Фондом підтримки місцевого самоврядування у своєму варіанті проекту закону про місцеве самоврядування запропонувала втілити механізм, уже апробований у Львові. Своїми міркуваннями з цього приводу ділиться голова Львівської міської ради, голова виконкому Василь* **КУЙБІДА**.

—Попередньо обговорювані в парламенті проекти цього закону були зорієнтовані на посилення представницького органу, якому передавали функції виконкому і голови. Він визначався рамками «сильна рада». Наш проект обумовлений рамками «сильний мер». Ми не ставили собі за мету зайняти альтернативну позицію щодо Верховної Ради. Однак мери, як ніхто інший, разуміють, що потрібно виробляти ті правила гри, які сприяли б розвитку міста чи селища, — з огляду на нашу ментальність, історію, етнопсихологію, правове середовище тощо. Якби в нас була давня, усталена традиція представницької демократії, якби всі її механізми було опрацьовано, тоді випрвданою була б передача значної частини функцій виконавчого комітету раді. Та оскільки маємо значні негаразди в економічній сфері і мусимо швидко приймати сотні рішень з управління міським господарством, то очевидно, що на цьому проміжку розвитку нашої державності краще було б посилити виконавчу владу, роль голови міста. І персоніфікувати відповідальність за стан справ. У проекті, запропонованому асоціацією, це чітко зафіксовано і розмежовано повноваження мера, виконкому і ради. І не має права рада втручатися в свою компетенцію, як і виконком — у компетенцію ради. Кожний відає своїм. І мешканці міста знають, кому дякувати і з кого питати, коли щось негаразд. Варіант закону, запропонований Верховною Радою, передає частину повноважень голови і виконкому — раді й робить її фактично відповідальною за весь стан справ на території. Ця відповідальність продиктована тим, що рада приймає рішення про соціально-економічний розвиток, політичні ухвали. Але ж рада, за цим проектом, і кадри розставляє. Коли міський голова не буде причетний до добору і розстановки кадрів, то й не впливатиме на їхню роботу. Отже, голова перетворюється на квазіспікера, який веде засідання виконкому чи ради. Тоді постає питання: чи доцільно обирати такого голову всім містом? Його може обрати й сесія, він же не має владних повноважень, виборці не наділяють його ніякою силою. Він не може оперативно втручатися у стан справ міста, бо не має таких повноважень.

Запропонований нам проект передає у відання ради навіть призначення дільничних міліціонерів. Усі рішення міського голови пропонується затверджувати на сесії. Чи це доцільно? Уявімо, як вплине на міське господарство тривалість і неопрацьованість процедури.

Пропоную згадати, що п'ять років тому «Дойчебанк» визначив потенціал України як найвищий серед республік колишнього Радянського Союзу. А зараз цей самий банк стверджує, що нам недовго залишилося існувати, якщо не здійснимо економічні реформи. Хто ж відповідальний за те, що ми розтратили весь свій потенціал? Киваємо то на Верховну Раду, то на Кабмін. Це — колективна безвідповідальність. Люди не знатимуть, хто конкретно відповідатиме за те, скажімо, що місто буде поруйновано. За нинішньої ситуації нам слід чітко розмежувати повноваження, функції, обов'язки, права кожної управлінської структури. І питати кожного за його дії, ще більше — за бездіяльність.

Я хотів би, щоб Верховна Рада прислухалася до голосу мерів міст, щоб наші пропозиції було враховано в законі про місцеве самоврядування. Ми шануємо наш представницький орган і розуміємо, що Верховна Рада керується мотивами контролю над виконавчою владою. Але ми виходимо з тієї конкретної ситуації, яка склалася у наших містах.

У 1994 році ми розуміли, що революційний закон про місцеве самоврядування може з'явитися лише після прийняття Конституції, і вирішили розпочати реформування влади, не чекаючи, поки це зробить Верховна Рада. Ліквідували районні ради, зробили лише виконавські структури, які здійснюють оперативне управління господарством. А загальну політику господарювання в місті визначають департаменти.

Зарубіжні експерти схвалили наші реформи, які вписуються до Європейської хартії самоврядування. Досвід Львова почали запозичати інші міста. Проект закону, що його розробила асоціація міст України, створено на грунті конкретного досвіду.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Бачили очі, що купували,
або Чим закінчилася «мала приватизація» у Вінниці

ЗАБІГАЮЧИ *наперед, скажемо: кораблю приватизації (в обласному центрі змінили форму власності 273 невеликих підприємства), на жаль, не вдалося уникнути підводних рифів. Не тих, що їх можна зустріти на річці Південний Буг, на березі якої розташоване 400-тисячне місто. Даються взнаки прорахунки іншого плану. Можливо, курс було обрано хибний?..*



КОРОТКА ДОВІДКА

Більш як половина приватизованих підприємств — це заклади торгівлі і громадського харчування. Третина — сфери побуту. Є в переліку одне будівельне управління і два автотранспортних підприємства. Кому вони дісталися? У переважній більшості їхніми власниками стали трудові колективи, члени яких об'єднались у товариства покупців. А ось щодо грошових надходжень прогнози не справдилися: до міського гаманця надійшло коштів приблизно у два рази більше, ніж сподівалися.

Втім, марно бити у литаври. Бо кінцевої мети приватизації, на жаль, так і не вдалося досягти.

***

Голова міського фонду комунального майна Тетяна Бєлан підтверджує це конкретними фактами. Більшість приватизованих у місті підприємств, образно кажучи, «лежачі» — якоїсь віддачі від них годі й чекати. «Допоки не буде вироблено механізм післяприватизаційної підтримки, — продовжує Тетяна Яківна, — годі сподіватися на справжнього господаря». Тобто, «мала приватизація» мусить набути продовження.

Міський фонд комунального майна в особі Тетяни Бєлан проявив ініціативу. На чергову сесію міськради фонд готує власну, вінницьку, схему післяприватизаційної підтримки. «Найголовніше, — уточнює співрозмовниця, — у нас є для цього певні кошти (згідно із законом «Про приватизацію невеликих підприємств (малу приватизацію)» 20 відсотків надходжень, отриманих від продажу об'єктів, залишаються у розпорядженні фонду. — Авт.) — Частину їх можна було б спрямувати на підтримку нових власників». Що заважає? З'ясовується, досі не вироблено механізму використання таких коштів — ані на державному, ані на місцевому рівнях.

ВІННИЦЬКА СХЕМА

В основу «вінницької схеми» покладено звичайний принцип кредитування. За умови, що позичка надається під невеликий відсоток (принаймні він нижчий, аніж у будь-якому банку). Щось подібне, до речі, вже запроваджено у Львові. Вінничани їздили туди повчитися. Єдине, що я можу сказати, продовжує Т. Бєлан, там власники приватизованих об'єктів знайшли в особі фонду надійного партнера.

Не так уже й важливо, яким шляхом підуть у Вінниці (можливо, депутати запропонують свій). Справа в іншому: чим швидше буде подано руку допомоги «лежачим», тим швидше вони піднімуться з колін. У Вінниці запізнилися з допомогою — вона, до речі, передбачена згаданим законом. Про неї згадали тільки тепер, як кажуть, коли грім ударив. Протягом чотирьох попередніх років, схоже, міську владу цікавило одне: скільки коштів від приватизації потрапляє до казни. Тим, як почувають себе відпущені у вільне плавання підприємства, не дуже переймалися.

Слід закинути докір міськвиконкому за зволікання розгляду ще одного вельми заплутаного питання. Вісім підприємств скористалися правом приватизації у кредит з відстрочкою виплати платежів на три роки. Тепер видно: законодавці, ввівши такий пункт до закону, діяли необдумано. Хто пішов цим шляхом, опинився нині у глибокій борговій ямі. Вже другий рік жодне з цих підприємств не вносить оплати. Тим часом борги ростуть, наче гриби після дощу. Їх розмір сягнув 760 тисяч гривень.

Приватизація висвітлила ще одну проблему —неузгодженість дій фонду з податковою адміністрацією. Ось один із таких прикладів. Тричі фонд виставляв на аукціон продовольчий магазин «Бузок». Урешті-решт, покупець знайшовся. Однак через три дні новий власник звернувся до фонду із заявою. Вимагав вважати не дійсним протокол аукціону, бо цей об'єкт мав кредиторську заборгованість на суму 5,5 тисячі гривень. Як з'ясувалося, масла у вогонь підлила й міська податкова адміністрація. Про штрафні санкції, накладені нею на згаданий магазин, у сумі 14 тисяч гривень, податківці повідомили не під час аукціону, а через кілька днів після того: Справа знову ж таки зависла у повітрі. Чекають третейського судді.

***

Короткий коментар консультанта Секретаріату Верховної Ради у Вінницькій і Хмельницькій областях Миколи Малюти:

— У Вінниці чомусь скористалися тільки правом продажу об'єктів малої приватизації. Згоден, отримали від того чималу суму. Але ж це одноразове вливання у бюджет. Як на мене, набагато ефективніша є інша форма — оренда з викупом. За таких умов бюджет мав би гарантовані систематичні надходження коштів. На жаль, від проданих об'єктів нині мають користі менше, аніж її було до приватизації.

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

Декларація про доходи

Редакції газети «Голос України»
Надсилаю відомості про доходи Генерального прокурора України та його заступників за 1996 рік. Звертаю вашу увагу на те, що у зв'язку з відсутністю нормативно закріпленої форми декларування відомості надано у довільній формі.

Г. ВОРСІНОВ.

ГЕНЕРАЛЬНИЙ ПРОКУРОР УКРАЇНИ Г. ВОРСІНОВ:

За 1996 рік мав заробіток 11. 895 гривень. Його дружина — 8. 138 гривень. З цієї суми дружина Ворсінова сплатила 1. 743 гривні прибуткового податку. Мати дружини одержує пенсію. За 1996 рік вона одержала 444 гривні. З нерухомості має чотирикімнатну приватизовану квартиру в Дніпропетровську та садовий будиночок на земельній ділянці площею шість соток. Автотранспортних засобів у приватній власності не має. Цінних паперів, векселів, вкладів у національних і закордонних банках не має. Дружина має вклад в Ощадбанку 300 гривень.

ПЕРШИЙ ЗАСТУПНИК ГЕНЕРАЛЬНОГО ПРОКУРОРА УКРАЇНИ О. ХРИСТЕНКО:

За 1996 рік мав заробіток 10. 379 гривень 62 копійки. Сім'я мешкає у державній неприватизованій квартирі у Херсоні. З нерухомості має садовий будиночок на земельній ділянці площею п'ять соток. Автотранспортних засобів у приватній власності не має. Цінних паперів, векселів, вкладів у національних і закордонних банках не має.

ЗАСТУПНИК ГЕНЕРАЛЬНОГО ПРОКУРОРА УКРАЇНИ О. КОЛІНЬКО:

У 1996 році доходи її та членів сім'ї складалися виключно із заробітної плати, пенсії та стипендії. Інших будь-яких джерел доходів сім'я не мала. Проживає у державній неприватизованій квартирі у Києві. Дачного будинку, земельних ділянок, автотранспортних засобів у приватній власності не має. Цінних паперів, векселів, вкладів у національних і закордонних банках не має.

ЗАСТУПНИК ГЕНЕРАЛЬНОГО ПРОКУРОРА УКРАЇНИ В. ЩОТКІН:

Доход його сім'ї у 1996 році складався виключно із заробітної плати подружжя. Інших будь-яких джерел доходів сім'я не мала. Сім'я проживає в державній неприватизованій квартирі в Донецьку. Дачного будинку, земельних ділянок у приватній власності не має. Має автомобіль «Жигулі» 1994 року випуску.

Цінних паперів, векселів, вкладів у національних і закордонних банках не має.

ЗАСТУПНИК ГЕНЕРАЛЬНОГО ПРОКУРОРА УКРАЇНИ Ю. ПОЛТАВЕЦЬ:

Доходи сім'ї у 1996 році складалися із заробітної плати його та дружини, яка працює викладачем української мови та літератури. Інших джерел доходів не має.

Має недобудований садовий будиночок на земельній ділянці площею шість соток у садовому товаристві «Лісова поляна», автомобіль «Жигулі» 1981 року випуску.

Проживає у державній неприватизованій квартирі в Києві.

Цінних паперів, векселів, вкладів у національних і закордонних банках не має.

ЗАСТУПНИК ГЕНЕРАЛЬНОГО ПРОКУРОРА УКРАЇНИ М. ШЕВЧУК:

Доходи сім'ї у 1996 році складалися із заробітної плати його та дружини, яка працює вихователем у дитячому закладі. Інших джерел доходів не має.

Дачі, земельних ділянок, автотранспортних засобів у приватній власності не має.

Мешкає у державній неприватизованій квартирі у Києві.

Цінних паперів, векселів, вкладів у національних і закордонних банках не має.

ЗАСТУПНИК ГЕНЕРАЛЬНОГО ПРОКУРОРА УКРАЇНИ М. ДЕМ'ЯНЕНКО:

Доходи сім'ї в 1996 році складалися із заробітної плати його та дружини. Інших джерел доходів не має.

Мешкає у державній неприватизованій квартирі у Києві.

Має недобудований садовий будиночок на земельній ділянці площею 6 соток.

Автотранспортних засобів у приватній власності не має.

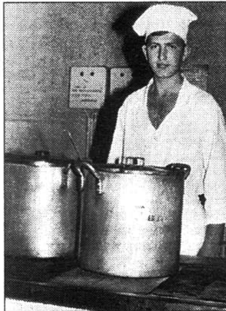
Цінних паперів, векселів, вкладів у національних і закордонних банках не має.

P. S. Згідно із законодавством, доходи працівників органів прокуратури не обкладаються прибутковим податком.

Похідна кухня

Солдат їсть — служба йде

Відомо, що розмір і вміст споживчого продовольчого кошика, які має переглядати та затверджувати Кабінет міністрів щороку, існує майже у незмінному вигляді з 1992 року. Це пояснюється просто — держава не в змозі (фінансовий передусім) підняти його вартість й наповнити доброякісними продуктами. Однак за повноцінним харчуванням своєї оборонної одиниці держава слідкує пильно. Щороку переглядаються норми військових пайків, за будь-яких економічних та кліматичних умов підтримується їх енергетична цінність, якщо якогось харчового інгредієнта бракує, його замінюють іншим, повноцінним за калоріями. Так, наприклад, риба без голови (добова порція відповідно до норм загальновійськового пайка — 100 г) замінюється рибою з головою (130 г), а 100 г консервів рибних — 63 г (і не більше) м'ясних чи 150 г овочевих консервів. Останніми роками загальновійськовий пайок зазнав певних неістотних змін: на 10 г «урізали» сіль і розщедрилися на 100 г ... молока. Та іноді молока та й яєць нема де взяти: курки взимку погано несуться і в корів може бути розтел. Харчовики підрахували, що за нормою заміни та калорійністю продукту альтернативою 100 г молока (щодня) й 4 яйцям (на тиждень) є 45 г вершкового масла додатково.



У листопаді 1996 року вищий орган виконавчої влади в черговий раз затвердив вартість солдатського споживчого кошика, яка становить сьогодні 2 грн. 28 коп., а енергетична цінність — 4200 калорій. За словами медиків, це цілком вистачає солдатові строкової служби для виконання свого громадянського обов'язку.

Взагалі класифікація продуктових пайків досить різноманітна: є загальновійськовий пайок для солдат і сержантів строкової служби, які проходять її у Сухопутних військах, льотний, морський, лікувальний, ліцеїстський (для курсантів колишнього Суворовського училища, яке утримує МО України), сухий і т. д.

— Ми розуміємо, що солдатський пайок сьогодні не відповідає сучасним потребам і незручний у користуванні. Тому до Генерального штабу ЗС України подано проект щодо створення науково-дослідної групи, яка розроблятиме нові норми та складові військових пайків, — повідомили у Центральному продовольчому управлінні ЗС України.

Начальник цього управління, полковник Іван Сикунда підтвердив інформацію про те, що на базі деяких навчальних військових частин запроваджується додаткове харчування для призовників з малою вагою. У 11.00 і 17.00 вони «підкріплюються» булочками, випічкою та молоком чи фруктами. Через 2-3 місяці солдат реабілітує свої кілограми...

У проекті державного бюджету на 1997 рік закладено на харчові потреби армії 236 млн. грн. Торік Збройні сили України проїли 200 млн. грн.

Головний годувальник Збройних сил України спростував чутки про те, що солдати в українській армії голодують і у звільненні просять милостиню на хліб з ковбасою. Мовляв, військових ми годуємо добре, а під магазинами вони, найпевніше, «сшибають» копійки на пляшку... Важко, звичайно, повірите в це! Проте пан полковник визнав, що в перші місяці служби «салагам» справді не вистачає «солдатської каші» — на «гражданці» вони звикли зовсім до іншого харчування, і поки шлунок не призвичаїться до нової їжі, братик-солдатик ковтатиме слинку й жуватиме окраєць під подушкою.

Ольга ВАУЛІНА.

Служба 01

Журналісти ковтнули умовного диму. А потім попередили справжню пожежу

Свідками гасіння умовної пожежі у п'яти кілометрах від Чорнобиля стали представники столичних мас-медіа. Метою навчань, ініційованих УДПО ГУ МВС України, було відпрацювання механізму гасіння лісових та степових пожеж у 30-кілометровій зоні відчуження ЧАЕС в умовах радіаційного забруднення місцевості. А також перевірка ступеня взаємодії пожежних загонів із адміністрацією зони та спеціалізованими підприємствами, що відповідають за її безпеку.

Невтаємничених у тонкощі пожежних робіт журналістів ошелешила масштабність рятувальної операції, де було задіяно близько 100 чоловік і 29 одиниць спеціальної техніки. Бажаючі навіть мали можливість оглянути територію поширення вогню з борту вертольота... О 13.00 тривожний сигнал надійшов черговому четвертого пожежного загону, відповідального за охорону зони відчуження, і вже через 50 хвилин пожежу було локалізовано. На рівні рятувальників працювали й фотокори та оператори, які, всупереч суворій забороні не сходити з асфальтованої доріжки, фіксували ледь не кожен крок людей у червоних комбінезонах. І хоча цього разу роль вогню виконувала димова шашка, вже з початку цього року в зоні сталося 47 справжніх пожеж (та 925 — з дня аварії).

Чекає на пожежників ще й гаряча пора. Адже ось-ось сюди з'їжджатимуться в поминальні дні сотні відселенців. Вони повертатимуться до колись добротних, а нині напівзруйнованих хат. Звісно, що найменша недбалість може призвести до лиха. (Яскравий приклад — торішня пожежа, коли з вогню було виведено близько 300 чоловік.) Не слід забувати також про близько 700 самоселів, людей переважно літнього віку, які живуть здебільшого у старих хатах з давно не лагодженими печами й димарями. Постійного клопоту завдають й 1200-гектарне торфовище, сухостій та легкозаймисті споруди селища Зелений Мис, що давно вичерпали експлуатаційний ресурс. До речі, під час лісових пожеж рівень радіації може підвищуватися на 100 відсотків. Тому питання пожежної безпеки тут стоять на чільному місці. Лише з числа четвертого загону в зоні відчуження цілодобово несуть службу близько півсотні чоловік. Стільки ж становить резерв. Контроль на лісових ділянках здійснює спеціалізоване виробниче підприємство «Чорнобильліс». Рівень, гідний наслідування й поза межами Чорнобиля.

Саме за межами зони, на підрозі до Києва, нам випало побачити справжній вогонь. Горіло старе кладовище на околиці Димера. Диспетчер з «Ліщинки», яку викликали по рації, відповіла: «Те кладовище у нас щодня горить». Однак машина таки прибула. Звичайно, не так швидко, як на навчаннях, але все ж раніше, ніж пожежа стала б серйозною загрозою.

Анастасія ПЕРЕПЕЛИЦЯ.

Кримінал

Торгують усім. Зброєю також

Прокуратура Харківської області розслідує кримінальну справу щодо незаконної торгівлі зброєю. Різноманітні види стрілецької зброї, боєприпаси і вибухівку завозили до Харкова з близького зарубіжжя. Спільними зусиллями співробітників харківських силових структур — карного розшуку, служби безпеки та прокуратури —злочинну діяльність підпільних торговців припинено. Затримано шість членів кримінального угруповання. Всі вони мешканці Харкова та області. Під час затримання один із доморослих мафіозі зірвав вибухівку, якою поранив себе і трьох міліціонерів. В арсеналі —пістолети ТТ, револьвери, снайперські гвинтівки, бойові гранати, тротилові шашки, детонатори, а також різноманітні патрони. Все це «добро» призначалося для подальшої реалізації на місцевому «чорному» ринку. Смертоносний товар, як засвідчують самі затримані, довго не залежується. Пістолети, наприклад, у Харкові без будь-яких особливих труднощів можна купити за 600-700 доларів за ствол, патрони до них — по 2. Вартість гранати в середньому — близько 50 доларів. За тротилову шашку просили не більш як 20 «зелених». Поки що, за словами працівників прокуратури, проданий товар не «засвітився». Але навряд чи можна вважати, що придбано його для колекцій.

Микола КОСИЙ.

Харків.



Міліція

Кримінальна погода: у Криму теплішає

Торік уперше за останні роки криміногенна ситуація в Автономній Республіці Крим поліпшилася. Тож, зустрічаючись із начальником Головного управління МВС України в Криму генерал-лейтенантом міліції Михайлом Корнієнком(на знімку), я, насамперед, поцікавився: чи це загальноукраїнська тенденція, чи ж виключно заслуга кримських правоохоронців?



— Тут є два моменти. Скажімо, торік у державі з'явилися обнадійливі тенденції в боротьбі зі злочинністю. Звичайно ж, це результат роботи всієї української міліції, зокрема, її кримського підрозділу. Хоча ми дещо відстаємо від правоохоронців з інших регіонів України, оскільки там усі підвалини стабілізації криміногенної обстановки було закладено трохи раніше, аніж в автономній республіці. Кримській міліції нині доводиться надолужувати упущене.

—Що ускладнює криміногенну ситуацію в Криму?

— Передовсім, політична нестабільність. Коли розпочалася боротьба за так зване президентство в Криму, за місця у Верховній Раді Криму, тоді дехто, борючись за владу і потребуючи грошей, нічого ліпшого не придумав, як звертатися до лідерів тіньової економіки. І саме тоді розпочався переділ сфер впливу між різними бандитськими угрупованнями. Деякі політики намагалися втягнути до політичної боротьби і правоохоронні органи. Кримська міліція не втручається в політичні перипетії: ми виконуємо лише те, що передбачено законом. За перший квартал цього року в Криму загальна злочинність знизилася на 17 %, важких злочинів поменшало більш як на 20%, на стільки ж знизилося число вбивств. Нині ми розкриваємо три чверті правопорушень, що їх учинено цього року. Показник розкриття злочинів чи вбивств «на замовлення» за минулий рік тут був більший з-поміж усіх регіонів нашої держави. Із 36 кримська міліція розкрила 18 таких злочинів.

— Михайле Васильовичу, чого приховувати, адже раніш та й тепер чути чимало нарікань на корумпованість кримської міліції, її зв'язки із криміналітетом. Чи здатні правоохоронці навести лад у своїх лавах?

— Слід віддати належне міністрові внутрішніх справ нашої держави Юрієві Кравченку в тому, що він справді взяв жорсткий курс на підвищення відповідальності, дисциплінованості та організованості у міліції.

Погляньте, торік було покарано понад три тисячі працівників кримської міліції, більш як тисячу —звільнено. Я не хотів би називати це словом «чистка», але ми волієм звільнитися від тих, хто пов'язаний зі злочинцями, кримінальними угрупованнями, або ж просто ледарів. Така робота триватиме й надалі. Наприклад, недавно на нараді ми розглянули три НП: у Нижньогірському районі дільничний та його помічник побили механізатора, який помер згодом у лікарні; у Чорноморському районі втік особливо небезпечний злочинець — його «проспали» конвоїри; у Сімферополі затримали злодія, який вчинив 17 крадіжок, та слідчі впустили його, не довівши до прокуратури. За ці безпрецедентні випадки я змушений був покарати 20 працівників, 5 з них звільнено з органів внутрішніх справ, звільнено з посад начальників відділів міліції Нижньогірського та Чорноморського районів. Для притягнення до відповідальності осіб, причетних до смерті механізатора, прокуратурою за нашою ініціативою порушено кримінальну справу.

— Звичайно, не можу обминути тему організованої злочинності в автономній республіці. Схоже, суспільство програє цю боротьбу...

— Починаючи з другого півріччя 1996 року в Криму вдалося переломити негативну тенденцію щодо лідерів злочинного середовища, які відчували себе недоторканними. Торік кримські правоохоронці заарештували 109 злочинних «авторитетів», цього року — ще понад три десятки, що значно оздоровило обстановку в Криму. Однак працівники правоохоронних органів чекають на підтримку від наших законодавців. На мою думку, Верховна Рада України мусить внести зміни до чинного законодавства, аби ми могли притягати до відповідальності організаторів злочинних угруповань, у яких нині руки формально чисті, а на совісті — організація кривавих злочинів.

Володимир ПРИТУЛА.

Сімферополь.

Як лікувати хворого, якщо пацієнт — держава?

Про це та інше в прощальному інтерв'ю з Надзвичайним і Повноважним Послом Франції в Україні Домініком Шассаром

НАША газета була першою, котра опублікувала інтерв'ю з паном послом. А коли врахувати, що минулої неділі Домінік Шассар відбув на батьківщину, де на нього очікує нова поважна робота — начальником департаменту країн Східної та Центральної Європи в МЗС Франції, то можна сміливо сказати: ми останні, кому Домінік Шассар дав інтерв'ю як посол. Тому не дивно, що кореспондент «ГУ» Наталя ФІЛІПЧУК привернула увагу пана Шассара до тієї першої зустрічі.



— Пам'ятаєте, за першої зустрічі я запитала у вас, який стереотип України склався в уяві французів? І ви відповіли: «Було б добре, якби такий існував. Більшість французів узагалі нічого не знають про Україну». Минуло два роки. Щось змінилося?

— Безперечно. Нині французи не лише відають, де розташована Україна, вони пізнають, звідки вона взяла початок. Щодо стереотипів, то, як на мене, їх кілька. Наприклад, образ українського козака — чолов'яги з вусами, лисим черепом, войовничою натурою та безжурним характером. Погодьтеся, це все-таки не найгірший образ, і він відображає менталітет українського народу. На жаль, є й інший стереотип — »чорнобильський», який викликає занепокоєння. Західний світ пам'ятає трагедію, що сталася, і боїться її повторення, тому й наполягає на закритті ЧАЕС.

Історії наших народів часто перехрещувалися. Для французів, звичайно, найвідоміший факт — одруження князівни Анни Ярославни із французьким королем. Маючи можливість тут, в Україні, дослідити історію французько-українських контактів, я зробив деякі відкриття. Так, відомий у Франції композитор Дебюссі, який викладав музику дітям пані фон Мек, приїздив разом з нею до її родового маєтку, розташованого... поблизу Вінниці. Я їздив туди, але, на жаль, моє дослідження на цьому й завершилося. Бо нині в тому місці ніщо не нагадує про маєток.

— Пам'ятаю, ви говорили і про намір з'їздити до Бердичева, щоб побачити церкву, де вінчався Оноре де Бальзак.

— Це була одна з перших поїздок Україною. Хотів побачити музей Бальзака, але, на жаль, не вдалося. Я просто здивований: майже ніхто, кого я запитував, не знає, де він розташований. Але аташе з питань культури все-таки розшукала музей. Нині ми готуємо спільний франко-український проект щодо урочистого святкування 200-ліття з дня народження Бальзака 1999 року.

До речі, Верхівня та Бердичев для прихильників творчості Бальзака — це своєрідне місце паломництва. Майже кожен, хто приїздить із Франції в Україну, запитує, як туди потрапити. Як на мене, було б непогано, якби тут створили організацію, що взялася б за цю справу: наприклад, розробила туристичний маршрут дорогою, якою Бальзак подорожував по Україні. Можна організувати екскурсію й до помешкання Джозефа Конрада. Хоч він писав і не французькою мовою, але у нас його дуже люблять...

— Ми говоримо про історію. Однак наших читачів цікавить і рівень сучасних україно-французьких відносин, передовсім економічних. Вас, мабуть, неодноразово запитували, чому не помітна присутність французьких підприємців в Україні?

— Я не вважаю, що Франція в цьому надто відрізняється від інших країн Західної Європи. Український ринок, звичайно, викликає великий інтерес, але стриманість, з якою західні компанії ставляться до нього, також можна пояснити. Досить часто ситуація на ринку видається незрозумілою, нестабільною, не завжди влаштовує інвестиційний клімат. Надходження іноземного капіталу в економіку України незначне, якщо зважати на роль цієї держави у Європі. Але великою мірою в тому вина й самої України.

— Торік ви сказали, що 1997-й стане початком масового напливу французьких капіталовкладень. Отже у вас були підстави це говорити. Нині вже квітень, та зрушень немає...

— Кількість французьких інвестицій торік в Україну збільшилася вдвічі. Нині багато великих компаній хотіли б розпочати свою справу тут. Які саме — я не можу сказати, бо є певний секрет у бізнесі, але зазначу, що ці проекти досить серйозні. Нещодавно уряд Франції відкрив Україні кредитну лінію на 300 млн. франків. Але, якщо буде реалізовано проект, про які я говорив, то прибуток від них у кілька разів перевищуватиме цю суму.

— Ви вже завершили свою місію посла і можете дозволити собі трохи покритикувати процеси, які відбувалися в Україні протягом вашого перебування тут. Скористаєтеся можливістю?

— Я справді нині більш вільний у своїй критиці, але не моє завдання виставляти бали. За цей час Україні вдалося досягти певного успіху. Передовсім — це прийняття Конституції, що значно стабілізувало політичну ситуацію в державі. Друге — введення власної грошової одиниці та фінансова стабілізація, яка її супроводжувала. Важливе й те, що відбулася й еволюція в менталітеті народу.

Негативний момент — дещо сповільнений темп реформування економіки. Якщо говорити образами, то Україна — це пацієнт, що лежить на операційному столі. Навколо багато лікарів, і кожен пропонує свій метод лікування. І поки вони сперечаються, стан пацієнта не поліпшується. Я свідомий того, що за здійснення цих реформ доведеться заплатити велику ціну в соціальній сфері. Звичайно, не можна допустити, щоб пацієнт помер не від хвороби, а від ліків.

Я вірю: Україна все-таки знайде гідне місце у Європі. І, відверто кажучи, мені трохи шкода, що я залишаю цю країну в такий важливий для неї момент.

Хроніка. Факти. Події

● Київ

З України до святих місць

Майже сто мусульман України цими днями здійснюють паломництво (хадж) до святих місць. Паломники перебувають у містах Мекка, Джидда, Медина, Каїр.

У складі делегації — жителі Автономної Республіки Крим, Харківської, Миколаївської, Донецької, Херсонської областей. Серед них татари, дагестанці, узбеки, казахи, турки-месхетинці, а також українці, які прийняли іслам.

Україна вперше відправила до святих місць таку численну делегацію паломників, відзначив муфтій духовного управління мусульман Ахмет Тамім. Ця акція стала можлив завдяки сприянню комітетів України у справах релігій та національностей.

● Одеса

Нова важлива подія

Наступної п'ятниці до Одеси прибуває фрегат ВМС Сполучених Штатів Америки «Гоуз». Перебування військових моряків триватиме до 21 квітня. Під час візиту гості зустрінуться з представниками місцевих органів влади, командуванням Одеського військового округу та Одеського гарнізону. Фрегат, буде відкрито для відвідування одеситами та гостями міста.

● Нью-Йорк

Афганське питання. З розряду вічних

Сприяти розв'язанню конфлікту в Афганістані покликане обговорення афганського питання, яке почалося в понеділок у Раді Безпеки ООН. Погіршити становище в цій країні членів Ради примусив провал з вини руху «Талібан» спроб політичного врегулювання в країні, порушення прав людини, яке триває там.

● Тирана

Мирна місія проблем не розв'яже

Албанія готова надати все необхідне для міжнародних сил, які прибувають до країни. Про це заявив глава коаліційного уряду Албанії Башкім Фіно. Водночас Фіно відзначив: «албанський народ знає про мирний характер місії і розуміє, що вона не може розв'язувати всіх проблем албанців».

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та закордонних агентств.

Уперед, «Порше»!

«Усю нашу річну продукцію — майже 30.000 автомобілів — ми могли б продати в одній лише Америці», — каже доктор Венделін Відекінг, голова правління «АТ Порше» в Штутгарті.

Проте, щоб не бути залежним від одного єдиного ринку, «Порше» має намір поставити до США не більш як 30 відсотків своєї річної продукції.

У той час як у Німеччині збут автомобілів «Порше» трохи впав, попит на них за кордоном зріс. Особливо це стосується США. Поряд з традиційною моделлю «911» найбільший успіх мав новий «Бокстер». Вийшовши на ринок восени минулого року, він став сенсацією.

Найближчими місяцями фірма «Порше» має розв'язати питання про те, чи випускати на ринок ще одну модель (йдеться не про модель спортивного зразка). Моделі «911» і «Бокстер» мають величезний успіх.



На знімку: модель «Бокстер». Ця машина, типової для «Порше» конструкції, має шестициліндровий двигун і суцільносталевий кузов. Її високі технічні характеристики забезпечують їй ідеальні передумови в класі «роудстер».

Фото Інтер-Націонес/Порше.

Готують «грунт» для президента

Нині в Україні перебуває робоча делегація президії Консультаційного комітету президентів Республіки Польща та України і підготовчої групи до офіційного візиту Президента Польщі Александра Квасневського. Очолює делегацію голова Бюро національної безпеки Польщі пан Марек Сівец. У програмі візиту — зустрічі в адміністрації Президента України та МЗС.

Світ — це село. А люди в ньому — капіталісти?

З'ЯСОВУЄТЬСЯ, реформування економіки — хвороба заразна. Першим за таку складну і часто невдячну справу взявся колишній Радянський Союз. Чим це для нього закінчилося, ми всі знаємо. Потім естафету підхопили держави, що виникли на його території. Одночасно реформуванням своєї економіки захопилися країни колишнього соцтабору, а також Китай.

Час спливав. Реформи десь просувалися вперед, а десь загрузли в бюрократичному багні... Але дивна річ, останніми роками навіть у розвинених капіталістичних країнах почали подейкувати про необхідність проведення економічних і соціальних реформ. Наприклад, у Німеччині розгорнулися досить гарячі дискусії щодо цього. Слід зазначити: потреба у реформуванні економіки тут постала, бо щороку прискорюється процес інтеграції світової економіки. Німецькі політики та журналісти називають цей процес «глобалізацією», або «глобальним капіталізмом». Дехто схильний вважати, що Німеччині несила впоратися з новим явищем; інші, навпаки, вважають, що ФРН просто зобов'язана долучитися до цього процесу, бо їй загрожує втрата не лише своїх ринків за рубежем, а й політичного впливу. Саме ця проблема стала темою огляду радіо «Дойче веле».

Крістіан Шютте пише на сторінках впливового економічного журналу «Віртшафтсвохе»: «Добробут для всіх» — що означає це гасло батька «соціальної ринкової економіки» Людвіга Ерхарда у нашому новому світі, який переживає технічні й економічні перетворення, що їх за масштабом можна порівняти з переходом від аграрного до індустріального суспільства? Настрої визначають заголовки на зразок «Похилою площиною», «Пастка глобалізації», «Неокапіталізм у чистому вигляді». Галасують не лише вчорашні соціалісти. У хорі критиків «капіталізму в чистому вигляді» об'єдналися профспілкові діячі, ієрархи церкви, політики і самозвані експерти. Не перетомлюючи себе глибоким аналізом причин кризи на ринку праці, вони посилаються на рекордну для Німеччини кількість безробітних — 4 мільйони 700 тисяч чоловік, щоб нагнітати страх. Глобальний капіталізм незворотно призводить до втрати робочих місць і добробуту, запевняють вони. Здавалося б, лише нещодавно ми були свідками краху соціалізму, і ось нині ліві мріють про ренесанс своїх ідей».

А на сторінках газети «Рейнішер Меркур» про нові можливості, що відкриваються внаслідок глобалізації, пише Штефан Лорц: «Глобалізація — це те слово, яким сьогодні залякують населення Німеччини. Часто його перекладають як «безробіття», як «незворотне лихо», що підриває добробут кожного з нас. І справді, дедалі більше підприємств переносять виробництво за кордон, і дедалі більше людей у Німеччині втрачають через це роботу.

Для побоювання є підстави, бо й досі Німеччина лише зі скрипом пристосовувалася до змін. Нерозуміння або навіть відверте несприйняття нових технічних можливостей визначало всі дискусії — від генної інженерії і до ядерної енергетики. Але нині Німеччина, нарешті, прокинулася... Тепер слово за німецькими підприємцями».

Скільки того життя?

Сім років до школи та три — на пенсії

Точка зору

Вислів, наведений у заголовку, вірний по відношенню до жінок — чоловіки в Україні, як правило, стільки не живуть. У 1995 році, за даними статистики, середня тривалість життя для представниць слабкої статі була 72,9, для представників сильної статі — лише 62,2 року.

Виходячи з цифр, збільшувати вік виходу на заслужений відпочинок абсурдно, тому що більшість чоловіків завершать справи земні ще до славнозвісних 65-ти років. І «життя» як не бачили, так і не побачать. Але одну і ту саму ситуацію, виявляється, можна побачити по-різному. Як в історії з батюшкою. На запитання: «Чи можна палити, коли молишся?», він відповів: «Не можна». Коли ж його запитали: «А чи можна молитися, коли палиш?», відповідав: «Звичайно, можна».

Зупинимося на обгрунтуванні першої точки зору. Ось динаміка зміни чисельності пенсіонерів (дані на 1 січня кожного згаданого року): 1992 р. — 13554, 1993 р. — 14091, 1994 р. — 14477, 1995 р. — 1 4515, 1996 р. — 14487 тисяч чоловік. Як бачимо, з 1992 по 1995 рік цифра безперервно збільшується (хоча населення України у цей період швидко скорочується). У 1996 р. вперше показник зменшився. Трудівники «у відставці», на жаль, вимирають і без того. Чи треба намагатися «проріджувати» ряди штучно та насильно?

А ось динаміка зміни кількості працюючих пенсіонерів (середньорічна чисельність у тисячах чоловік): 1993 р. — 1727, 1994 р. — 1579, 1995 р. — 1505. Вона свідчить: або народне господарство не забезпечує необхідну кількість робочих місць, або у людей похилого віку погіршується стан здоров'я і тому їх працює все менше. І в першому, і в другому випадках необхідності в збільшенні вікового цензу нібито немає.

Позицію уряду пояснюють наступним.

У розвинених країнах на пенсію йдуть пізніше, ніж у нас. Наприклад, у Великобританії державну пенсію жінки отримують з 60, а чоловіки — з 65 років (довід з запевняючих лише на перший погляд. І життя там інше, і пенсія не така).

Другий аргумент. Пенсіонери отримують більше, ніж інші працівники, оскільки їм виплачується не лише зарплата, а і пенсія. На думку Кабміну, якщо б не виплачувалася пенсія працюючим пенсіонерам у 1995 р., яка склала 0,88 млрд. грн., то заборгованості по виплаті пенсій у 1996 р. майже не існувало б . Адже вона склала «лише» 1 млрд. грн.

І, нарешті, найсильніший аргумент цієї сторони. У сучасних умовах багато передпенсійників відчувають гострий дискомфорт, пов'язаний з необхідністю виходу на пенсію. Адже часто вихід на пенсію пов'язаний зі зміною соціального статусу. Особливо загострено сприймають його ті, хто знаходиться на державній службі. Сьогодні ти — величина, значуща та обізнана людина, а завтра тобі 60 — і ти «нуль без палички».

Закон України «Про державну службу» дозволяє служити при досягненні пенсійного віку лише в разі спеціального дозволу Головного управління державної служби при Кабінеті міністрів України за клопотанням керівника організації (закладу), в якому працює передпенсійник. Через зайву мороку керівники, звичайно, не клопочуть. І людей, які в змозі працювати , викидають з системи.

Як бачимо, аргументи сторін серйозні та невичерпні. Але чи існує третє, «соломонове», рішення: і економічно виправдане, і людяне? Чому б державним мужам не піти на встановлення тимчасового (поки -строком на один рік) порядку виходу на пенсію. Такого, який дозволив би уникнути суперечностей між двома невід'ємними правами громадянина — на працю та на відпочинок. Цей порядок передбачав би можливість добровільної відмови від виходу на пенсію при досягненні пенсійного віку. І тоді строк служби автоматично продовжується. Але не більше, ніж до 65 років (відповідні зміни повинні бути внесені у Закон України «Про державну службу» та інші законодавчі акти). При цьому зберігається право працівника вийти на пенсію в будь-який момент із попереднім повідомленням адміністрації за місяць до виходу. Це — лише перший крок до самостійної реалізації людиною своїх прав. Очевидна необхідність диференціації (розбіжностей). Той, хто має на момент початку експерименту встановлений законом стаж, отримує право на державну пенсію. Не відпрацювавший має право (при досягненні пенсійного віку) на отримання її частини, пропорційної його стажу роботи до початку експерименту. Те, що відраховується у Пенсійний фонд, на соціальне страхування та у Фонд зайнятості, після початку експерименту перераховується на власний банківський рахунок кожного працюючого.



Власник рахунку має право знімати в будь-який момент з нього стільки, скільки вважає потрібним. Держава при цьому забезпечує соцстрах та пенсію лише тим, хто до початку експерименту мав повний стаж.

Всім іншим — частину, пропорційну стажу, який є. Крім того, встановлює (регулює) розміри відрахувань на всі види соціального захисту.

Людина бере на себе відповідальність за своє соціальне забезпечення, розраховує, як і коли використати кошти. Може вкласти їх у бізнес, може влаштувати собі передчасний відпочинок чи витратити їх на лікування.

Таким чином буде здійснена «м'яка посадка» у вільне суспільство, на будівлю якого зорієнтовані сьогодні усі розвинені країни. Основою такого суспільства є дві складові: повне забезпечення державою можливості людині реалізувати всі свої права та забезпечення людиною практичної реалізації своїх прав.

Геннадій ПАСТЕРНАК-ТАРАНУЩЕНКО,
кандидат економічних наук.

В соответствии с определением арбитражного суда Харьковской области возбуждено дело № 1840/7-71 от 28.03.97 г. о признании банкротом закрытого акционерного общества «Донец».

Юридический адрес: 313720, Харьковская область, г. Змиев, улица Фабричная, 11.

Арбитражный суд принимает заявления кредиторов и санаторов в течение месяца со дня публикации этого объявления по адресу: 310002, Харьков-2, ул. Сумская, 64, арбитражный суд Харьковской области.

Согласно решения Арбитражного суда Харьковской области от 18.03.97 г., возбуждено дело № Б-1106/7-72 о банкротстве фирмы ООО «Фэм Стайл Клаб лтд». Юридический адрес: г. Харьков-310166, ул. Ленина, 5, кв. 43, р/счет 400467722 в АКБ «Базис», МФО 351760, код ЗКПО 23756137.

Приватне підприємство «Клуб Ромен» (свідоцтво № 21645497, р/р 468873 в 4-му Київському відділенні банку «Україна» м. Києва, МФО 300034) ліквідується за рішенням власників.

Претензії приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення за телефоном 564-26-41.



Інформація про випуск акцій акціонерного комерційного банку «Аркада»

АКТИВ	на 04.01.97р.
1. Каса і кор/рахунок у НБУ	
- у нац. валюті	2458993
- в ін. валюті	489374
2. Кор/рахунки в інших банках	
- у нац. валюті	55715
- в ін. валюті	—
3. Кредити, надані банком,	
— короткострокові	3933113
4. Міжбанківський кредит	2080000
5. Цінні папери, придбані банком	3296724
6. Основні засоби та капіталовкладення	1816584
7. Дебітори	1173475
8. Інші активи	5943671
9. Збиток	—
Баланс	21247649

ПАСИВ	на 04.01.97р.
1. Статутний фонд	8015000
2. Резервний фонд	364470
3. Інші фонди	2880593
4. Кор/рахунки інших банків	—
5. Розрахункові і поточні рахунки	
клієнтів у нац. валюті	709423
6. Депозити юридичних осіб	1657200
7. Вклади громадян	676133
8. Кредитори	1020511
9. Інші пасиви	1636507
10. Прибуток	4287812
Баланс	21247649

1. Характеристика емітента

Акціонерний комерційний банк «Аркада» зареєстровано в Національному банку України 23 червня 1993 року, реєстраційний номер 177. Рішенням загальних зборів засновників 6 червня 1994 року (протокол №3) банк реорганізовано в акціонерне товариство відкритого типу.

Банк має дозвіл Міністерства фінансів України за № 155 від 28 вересня 1993 року на здійснення діяльності з випуску та обігу цінних паперів.

Місцезнаходження: 252010, Київ-10, вул Суворова, 4/6.

Предмет діяльності:

— АКБ «Аркада» є кредитною установою, яка мобілізує фінансові кошти з метою їх подальшого вкладення або в цінні папери (фінансові інвестиції), або в різноманітні сектори економіки (реальні інвестиції).

Основною програмою впровадження реальних інвестицій є житлове будівництво. Банк бере на себе функції повної реалізації капіталу, що інвестується (пошук найбільш вигідного напряму вкладення коштів інвестора, розробка проекту, його фінансування, реалізація та введення в експлуатацію);

—надання клієнтам широкого комплексу банківських послуг.

Статутний фонд на момент прийняття рішення про 5-й випуск акцій сплачено повністю і становить 8015000 (вісім мільйонів п'ятнадцять тисяч) гривень.

Чисельність службовців банку на момент прийняття рішення про випуск акцій становить сто двадцять шість чоловік.

Найвищим органом управління банку є загальні збори акціонерів. У період між зборами керівництво поточною діяльністю банку здійснює правління банку на чолі з головою правління:

Голова правління — Паливода Костянтин Віталійович, освіта вища фінансово-економічна, трудовий стаж з 1974 року.

Заступник голови правління — Бадзим Олександр Сергійович, освіта вища фінансово-економічна, кандидат економічних наук, трудовий стаж з 1966 року.

В. о. заступника голови правління — Воронін Сергій Вікторович, освіта вища технічна, трудовий стаж з 1975 року.

Головний бухгалтер — Малюга Марія Олексіївна, освіта вища економічна, трудовий стаж з 1977 року.

2. Опис ділової активності емітента

Головним предметом діяльності АКБ «Аркада» є залучення коштів та інвестування будівництва житла в Києві.

Протягом чотирьох останніх років банк є єдиною в Україні фінансовою установою, яка здійснює реальні інвестиції в будівництво житла для всіх верств населення. Фінансування відбувається за найсучаснішими схемами, випробуваними світовою практикою. Завдяки заздалегідь вибраній стратегії банк щорічно збільшує обсяги інвестування в будівництво житла, що, в свою чергу, обумовлює стабільний фінансовий стан банку. Система фінансового лізингу, за якою працює банк, дає можливість клієнту-інвестору отримати значний доход на свої інвестиції або, що найбільше цікавить наших клієнтів, додаткову площу житла.

Засновниками АКБ «Аркада» є відкриті акціонерні товариства Акціонерного товариства холдингової компанії «Київміськбуд».

Фінансовий розвиток банку відповідає загальним тенденціям розвитку акціонерного товариства в Україні. Це підтверджує динаміка статутного фонду і активів банку.

Основними напрямами діяльності АКБ «Аркада» на найближчу перспективу є:

—пошук нових ринків у галузі залучення та розміщення реальних інвестицій;

— відпрацювання нових фінансових інструментів роботи банку на ринку реальних інвестицій;

— розширення мережі суміжних послуг, пов'язаних з роботою на ринках реальних інвестицій (розвиток у межах банку свого «вторинного ринку» обігу цінних паперів, які емітував банк; страхування банківських ризиків при реалізації інвестиційних проектів та інше);

— надання клієнтам повного комплексу банківських послуг;

—керування процесом руху власних та довірених банку сторонніми організаціями інвестицій і кредитів;

—сприяння процесу приватизації і стабілізації виробництва;

—діяльність на фондовому ринку;

—підвищення ролі маркетингу, постійний аналіз діяльності банку та ринку банківських послуг, проведення соціологічних досліджень серед клієнтів банку.

—запровадження нових послуг, ефективна рекламна діяльність, забезпечення населення інформацією про діяльність, послуги та операції банку;

—здійснення комплексу заходів щодо комп'ютеризації банківського виробництва.

Фінансова політика банку базується на принципах надійності, ефективності, прибутковості, оперативності, максимальної зручності для клієнтів.

Банку надано ліцензію на право здійснення операцій з іноземною валютою.

3. Дані про емісію акцій

Рішення про п'ятий випуск акцій прийняте на загальних зборах акціонерів АКБ «Аркада» 12 лютого 1997 року (протокол №1).

Мета випуску акцій — забезпечення діяльності АКБ «Аркада» за рахунок залучення коштів для збільшення статутного фонду до 11000000 (одинадцять мільйонів) гривень, а також подальше зміцнення фінансового стану банку, зростання масштабів його діяльності.

Плановий обсяг емісії становить 2985000 (два мільйони дев'ятсот вісімдесят п'ять тисяч) гривень.

Збільшення статутного фонду здійснюється шляхом випуску простих іменних акцій кількістю 2955000 (два мільйони дев'ятсот п'ятдесят п'ять тисяч) штук та 30000 (тридцять тисяч) іменних привілейованих акцій номінальною вартістю 1 (одна) гривня 00 коп. кожна.

Серії і порядкові номери акцій:
серія V - А — 0000001 — 2955000; (V — п'ята емісія, прості іменні акції);
серія V - Б — 2955001 — 2985000(V — п'ята емісія, привілейовані іменні акції).

Прості іменні акції та привілейовані акції надають право отримувати інформацію про діяльність АКБ «Аркада», а також інші права, передбачені статутом та чинним законодавством України.

Прості іменні акції надають право брати участь в управлінні справами АКБ «Аркада» на загальних зборах акціонерів за принципом: одна акція — один голос.

Власники **привілейованих акцій** не мають права брати участь в управлінні АКБ «Аркада».

Розміщення акцій здійснюється шляхом продажу юридичним та фізичним особам у порядку відкритої підписки на акції п'ятого випуску.

У разі недосягнення або перевищення встановленого рівня передплати статутний фонд встановлюється з урахуванням фактичної передплати.

Термін підписки на акції — з 21 травня 1997 року по 21 листопада 1997 року.

Передбачається надання заяви на придбання акції та укладення договору між покупцем та банком.

Для придбання акцій згідно з вимогами Національного банку України юридичним особам необхідно подати баланс підприємства, форму №2 на останню звітну дату та аудиторський висновок про джерела формування коштів, спрямованих на придбання акцій.

Громадянам необхідно мати при собі:

—паспорт,

—довідку Державної податкової інспекції про наявність власних коштів, достатніх для придбання акцій, якщо сума оголошеного внеску до статутного фонду перевищує розмір ста неоподаткованих мінімумів заробітної плати.

Покупець перераховує на рахунок банку повну вартість заявлених акцій. У випадку перерахування покупцем меншої суми, ніж та, що визначена в договорі, зазначається, що покупцем автоматично переоформлено заяву на кількість акцій із розрахунку фактичного переліку коштів та номінальної вартості акцій.

Акції оплачуються в національній валюті України —гривнях.

Акціонер зобов'язаний перерахувати кошти на оплату акцій до 21 листопада 1997 року.

Акції випускаються у вигляді електронних записів на іменних рахунках акціонерів. На кількість придбаних акцій їх власникам видають посвідчення. У разі прийняття загальними зборами акціонерів рішення про виплату дивідендів за підсумками фінансового року, сплата буде здійснюватись за адресою: Київ, вул. Суворова, 4/6. Розміщує акції АКБ «Аркада» самостійно. Акції можна придбати за адресою: АКБ «Аркада», 252010, Київ-10, вул. Суворова, 4/6, тел.: 290-15-51, 294-72-49, 290-33-51.

4. Дані про попередні емісії акцій

За час свого існування АКБ «Аркада» було здійснено чотири емісії.

Під час першої емісії до 28 вересня 1993 року розповсюджено серед засновників АКБ «Аркада» шляхом закритої передплати 10600 простих іменних акцій номінальною вартістю 100000 крб. (1 гривня) кожна на загальну суму 1060000000 крб., (10600 гривень). Свідоцтво Міністерства фінансів від 10 лютого 1994 року (реєстраційний номер 51/1/94).

За другу емісію з 27 жовтня 1993 року по 1 квітня 1994 року розповсюджено шляхом закритої передплати 29400 простих іменних акцій АКБ «Аркада» номінальною вартістю 100000 крб. (1 гривня) кожна на загальну суму 2940000000 крб. (29400 гривень) Свідоцтво Міністерства фінансів України від 18 травня 1994 року (реєстраційний номер 194/1/94).

За третю емісію з 27 червня 1994 року по 1 жовтня 1994 року шляхом відкритої передплати розповсюджено 200000 простих іменних акцій номінальною вартістю 100000 крб. (1 гривня) кожна на суму 20000 млн. крб. (200000 гривень). Свідоцтво Міністерства фінансів України від 4 серпня 1995 року (реєстраційний номер 294/1/95).

За четверту емісію з 4 грудня 1995 року до 31 січня 1996 року шляхом відкритої передплати розповсюджено 7815000 простих іменних акцій номінальною вартістю 100000 крб. (1 гривня) кожна на суму 781500 млн. крб. (7815000 гривень). Свідоцтво Міністерства фінансів України від 26 червня 1996 року (реєстраційний номер 326/1/96).

АКБ «Аркада» було здійснено 4 емісії, під час яких було випущено 8015000 (вісім мільйонів п'ятнадцять тисяч) простих іменних акцій номінальною вартістю 1 гривня кожна на загальну суму 8015000 (вісім мільйонів п'ятнадцять тисяч) гривень.

5. Фактори ризику

У разі прийняття рішення про придбання акцій в АКБ «Аркада» треба враховувати фактори ризику, що можуть впливати на його діяльність, а саме: непослідовність урядових рішень щодо діяльності комерційних банків, відсутність узгодженої державної програми розвитку економіки України, нестабільність податкового законодавства, інші обставини, не передбачені в умовах політичної та економічної кризи.

Голова правління АКБ «Аркада»
К. В. ПАЛИВОДА.

ПЕРШИЙ В УКРАЇНІ СПРАВЖНІЙ ІНВЕСТИЦІЙНИЙ БАНК

Знову побили журналіста. Але тут особливий випадок

(Початок на 1-й стор.).

Після першого засідання Віталію Чечику і нашому кореспондентові пощастило добути в Одесі додаткові відомості на підтвердження фактів, думок і висновків автора, викладених у згадуваній кореспонденції.

До речі, напад на журналіста стався після обговорення в парламенті питання про захист прав нашого брата і березневого наказу міністра внутрішніх справ України Юрія Кравченка № 212 «Про організаційні та практичні заходи відповідних органів з активізації розкриття й розслідування злочинів, учинених стосовно працівників засобів масової інформації, а також про сприяння їх особистій безпеці під час виконання професійних обов'язків». У цьому начальникам ДУМВС, УМВС, УМВСТ наказано: «Протягом березня-квітня ц. р. особисто розглянути стан розкриття і розслідування злочинів, учинених стосовно працівників засобів масової інформації, на оперативних нарадах, виявлення осіб, що їх вчинили, і завершення слідства у стислі строки».

Як повідомили з прес-центру МВС України, на місце злочину в Одесі оперативно виїхали керівні особи міської прокуратури і міліції. Розпочато слідство.

А мешкає В. Чечик на вулиці Грецькій за 100—150 метрів від будинку Жовтневого РВВС. Цікавий факт, чи не так? Навіть під боком у міліції не можна почуватися безпечним. А може, то стосується лише автора гострих статтей у пресі? Саме він мав знати, яку небезпечну справу робив.

Олексій ІВАНЕНКО.

Резонанс

Не кирпу дерти, а плуга перти

«Кому довірити поле міряти?» — публікація під таким заголовком з'явилась у газеті («ГУ» від 5 березня ц. р.) після всеукраїнської наради з питань реформування землі, що відбулася у Вінниці. З-поміж низки проблем, про які йшлося на представницькому зібранні, увагу привернув такий факт: у найбільшій сільськогосподарській області держави — Вінницькій —гостро відчувають потребу у фахівцях-землевпорядниках, яких не вистачає більше ніж 200 чоловік. А це безпосередньо позначається, зокрема, на здійсненні розпаювання землі. Вінничанам, на жаль, у цій справі похвалитися нічим. Бо навіть серед тих, кому нині довірено ділити землю, далебі не всі володіють відповідними знаннями.

Втім, це проблема не тільки вінницька. Голова Держкомзему Леонід Новаківський, який також брав участь у нараді, навів таку цифру: лише у восьми відсотків землевпорядників за плечима вищий навчальний заклад.

Про причини дефіциту землевпорядників на Вінниччині йшлося в публікації, згадуваній на початку. Авторові тоді відповідали начальник облуправління земельних ресурсів Володимир Леміш та начальник відділу земельної реформи цього ж управління Іван Козак. А невдовзі після виходу кореспонденції редакція отримала листа від пана Леміша , де спростовано окремі факти статті. Уже сам початок викликає здивування. «В області не тільки немає більше 200 вакантних посад фахівців-землевпорядників, — пише автор, — а навпаки, не вистачає більше 200 одиниць чисельності цих працівників».

Хоч і шкода газетної площі, доведеться бодай коротко розтлумачити опонентові значення слова «вакансія». Словник трактує його у перекладі з латині як «вільне місце, ніким не зайнята посада». Отож не мудруйте лукаво... До речі, розмову з кореспондентом пан Леміш розпочав саме зі спростування. Оприлюднена цифра, казав він, не відповідає дійсності: в області не один, а... два фахівці з вищою спеціальною освітою.

«Неправильно і з приниженням нового керівництва Держкомзему, — йдеться далі у листі, — викладено факт збільшення чисельності працівників...»

Автор листа заперечує, що «приблизно у половині господарств землю не передано в колективну власність». Але видати акт на право володіння землею — це далеко не все. Головне — розпаювати колективний лан, тільки тоді селяни зможуть по-справжньому відчути, що вони мають власний надіал. А з цим вінничани пасуть задніх, бо лише в 59% господарств розпайовано землі. Однак досить побувати на місцях, щоб переконатися: земельні сертифікати видано не всім власникам.

— Темпи розпаювання землі в області, — говорив у своєму виступі на згаданій нараді глава обласної держадміністрації Анатолій Матвієнко, — найнижчі порівняно з іншими регіонами.

Переконливіших аргументів, на мою думку, годі шукати. Але як переконати в цьому начальника управління земресурсів? Утім, наприкінці листа пан Леміш погоджується, що «публікація в цілому є глибоко актуальною». То навіщо ж тоді тин городити? Може, ліпше, як кажуть на селі (а прізвище нашого опонента істинно селянське), не кирпу дерти, а плуга перти? Принаймні, користі від того було б набагато більше, ніж від написання ось такого спростування.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Урожай-97

«Партнерство» по-державному

(Початок на 1-й стор.).

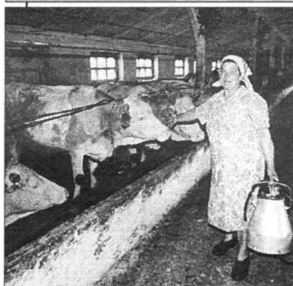
Аграрники, аби вийти із ситуації, що склалася, вдаються до спрощення технології. Приміром, в КСП «Колос» (Звенигородський район) на горохозбиранні обходяться без вирівнювання грунту: одразу пустили культиватори і слідом сіють. Підживлюють грунт, використовуючи так званий поверхневий метод, — усі сівалки, які вдалося механізаторам господарства поставити цього року на колеса, задіяно на посівній. А такою розкішшю, як добрива, забезпечені не всі. Як повідомили в Звенигородській райдержадміністрації, купити їх не проблема, але нинішньому сільгоспвиробникові це, здебільшого, не по кишені.

Цікава тенденція. Ринкові відносини на Черкащині стають таки нормою життя. Якщо вірити матеріалам облстатуправління, частка сільгосппродукції, реалізованої різним державним структурам, неухильно скорочується. Натомість виробник воліє збути вирощене і відгодоване через власні торгові мережі, на ринку. Воно й не дивно. Перспектива бути заручником директивно-ринкових відносин, де «партнерські» правила гри визначає держава, на селі тішить сьогодні далеко не всіх.

Валерій ДРУЖЕНКО.

Між іншим

Традиція, яку не міняють



Майже п'ятнадцять років тому за тодішніми традиціями на Дніпропетровщині створили клуб доярок-п'ятитисячниць. Тобто тих, хто надоював від корови по п'ять і більше тисяч кілограмів молока. А гуртували і вшановували їх, ясна річ, задля того, щоб число ударниць множилося. І хоч які сталися в нас зміни, традиція не зникла. Що й не дивно, бо, погодьтеся, настають часи, коли тільки високопродуктивну худобу й варто тримати. Особливо, враховуючи, що до Дніпропетровської області останніми роками завезено понад десять тисяч голів худоби імпортної голштино-фризької породи. Цього року знову намічено завезти не менш як дві з половиною тисячі нетелів з Голландії.

Отож клуб п'ятитисячниць давно перейменовано на клуб майстрів високих надоїв, бо нині, аби здобути шану і визнання, треба надоювати від корови 7—8 тисяч кілограмів молока. За підсумками попереднього року, таких доярок в області 235. Причому 94 з них працюють в агрофірмі «Наукова» та на держплемзаводі «Чумаки» і мали торік від корови по дев'ять—десять тисяч кілограмів молока. Серед них є свої «маяки» —Олександра Моня та Світлана Колодяжна, котрі подолали «дванадцятитисячний» поріг.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровська область.

Поплаваємо, постріляємо разом

Учора в центральній акваторії Чорного моря розпочалися найбільші за останні роки військово-морські навчання російського Чорноморського флоту, якими керує адмірал Віктор Кравченко. У зборі-поході бере участь близько 50 плавзасобів, а також морська авіація, підрозділи морської піхоти і берегових ракетно-артилерійських військ ЧФ. За повідомленням прес-центру, головна мета навчань — перевірка рівня бойової підготовки флоту. Важливим елементом збору-походу сил Чорноморського флоту Росії є участь українських бойових кораблів «Гетьман Сагайдачний» і «Луцьк» в одному з етапів навчань, які триватимуть до 25 квітня.

Спорт

Два Івани борозни не зіпсували

Футбол. Чемпіонат країни. Вища ліга. 21-й тур.

«Динамо»—«Ворскла». 2:1. 12 000. 1:0 Гусін, 9, 2:0 Калитвинцев, 18, 2:1 Шарій, 67. **«Шахтар»—«Прикарпаття». 2:0.** 5000. 1:0 Ательків, 3, 2:0 Матвєєв, 53, з пенальті. **«Торпедо»—«Кривбас». 1:0.** 7000. Смирнов, 9. **«Кремінь»—«Чорноморець». 1:0.** 6000. Янковський, 69. **«Карпати»—«Дніпро». 0:0.** 18 000. **«Таврія»—ЦСКА. 2:1.** 750. 1:0 Гайдаш, 65, 2:0 Духовський, 68, 2:1 Мізін, 73. **«Зірка-НІБАС»—«Металург». 1:0.** 8000. Бурхан, 14, з пенальті. **«Нива» Т—Нива В. 3:0.** 8000. 1:0 Фокін, 2, 2:0 Закотюк, 19, 3:0 Турянський, 29.

«Динамо» — 50 очок, «Ворскла» — 39, «Дніпро», «Шахтар» — по 38, «Чорноморець» — 33, «Карпати» —32, «Зірка-НІБАС» — 31, «Таврія» — 29, «Нива» Т —27, «Металург», ЦСКА — по 25, «Торпедо» — 22, «Прикарпаття» — 19, «Кремінь» — 18, «Кривбас» — 16, «Нива» В — 14.

Матч лідерів очікували з особливим інтересом. Ще б пак, у першому колі динамівці поступилися в Полтаві —3:4. Це обумовило велелюдність на трибунах динамівського стадіону. Хоча і з Полтави до столиці прибули понад тисячу вболівальників. І не просто так, а з чудовим духовим оркестром, який за майстерністю виконання ні в чому не поступався учасникам матчу.

У першому таймі кияни повністю господарювали і забили два м'ячі. Андрій Гусін «вистрелив» метрів з 30-ти, влучив у штангу, а від неї м'яч відскочив у ворота. Потім Юрій Калитвинцев майстерно виконав штрафний. І «збив павутиння» в лівій «дев'ятці» полтавських воріт. Мені здалося, що Андрій Ковтун дещо запізно зреагував.

А після перерви картина гри геть змінилася. Наставник «Ворскли» Віктор Пожичевський випустив на поле одразу двох Іванів — Яремчука та Шарія. Це саме вони внесли пожвавлення в дії гостей, підтвердивши істину, що мудрий кінь борозни не зіпсує. 35-літній Яремчук бігав, наче юнак, даючи своїй команді потрібний імпульс. А Шарій, якому 24 листопада виповниться 40 років (!), довів, що майстерність ніколи не іржавіє. Виконана ним зі штрафного дуга під самісіньку перекладину, гадаю, нікого не залишила байдужими.

Чемпіон взяв реванш. але і його суперник діяв із гідністю, як і належить команді, яка йде другою в чемпіонаті.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

***

Вітаємо! Сьогодні виповнюється 50 років колишньому капітану хокейної команди «Сокіл» Юрію Павлову. Друзі, вболівальники, численні учні з ДЮСШ «Крижинка» зичать йому здоров'я і творчої наснаги.

Телетрансляція матчу Німеччина–Україна – 200 тисяч «зелених»

Відбірковий матч чемпіонату світу-98 з футболу збірних Німеччини й України, який відбудеться у Бремені (Німеччина) 30 квітня, можуть не побачити на своїх телеекранах українські вболівальники, повідомив віце-президент Федерації футболу України Володимир Лашкул. Ліцензія на право прямої трансляції коштує 200 тисяч доларів. «Це просто неймовірна сума для нашої країни», — зазначив В. Лашкул.

Він розповів, що переговори з Футбольним союзом Німеччини тривають, але значних поступок очікувати не варто. Тому ФФУ вирішила закликати на допомогу комерційні структури, зорганізувавши акцію «Діловий світ України — футбольним вболівальникам». В разі надання спонсорами фінансової допомоги вони отримають статус генерального спонсора телетрансляції, дістануть можливість використання спеціального пакета рекламних послуг під час показу матчу.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України. 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора),А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 276902.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311268.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.